



ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členiek senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Jany Henčekovej, PhD., v právnej veci žalobcu: **I. E.**, *zastúpeného JUDr. J. Š., advokátom*, proti žalovanému: **Generálny štáb ozbrojených síl Slovenskej republiky**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 14. januára 2009, č. k. 11 S 52/2008-36, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 14. januára 2009, č. k. 11 S 52/2008-36 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom zo 14. januára 2009, č. k. 11 S 52/2008-36 zrušil rozhodnutie žalovaného z 3. septembra 2008, č. ŠbPeM-17-208/2008 a personálny rozkaz riaditeľa Personálneho úradu zo 6. mája 2008, č. 2481 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie podľa § 250j ods. 2 písm. a) a e) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), nakoľko podľa názoru krajského súdu napadnuté rozhodnutia správnych orgánov vychádzali z nesprávneho právneho posúdenia veci, a v konaní žalovaného sa vyskytla taká vada, ktorá by mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Krajský súd videl pochybenie správnych orgánov najmä v tom, že ich

postupom bol žalobca ukrátený na svojich právach ako účastník konania, keď správne orgány nepreskúmali služobné hodnotenie žalobcu na základe jeho odvolania, ktoré považovali za podané oneskorene.

Krajský súd poukázal na to, že podľa zákona č. 346/2005 Z. z. o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o štátnej službe vojakov“) je možné podať proti služobnému hodnoteniu profesionálneho vojaka odvolanie.

Podľa názoru krajského súdu nesúhlas so služobným hodnotením, ktorý žalobca vyjadril písomne na zadnej strane služobného hodnotenia potom, ako sa oboznámil s jeho obsahom, bolo potrebné považovať za odvolanie, a s týmto bolo potrebné sa v správnom konaní zaoberať. Preto, ak sa správne orgány nevyporiadali s námietkami, uvedenými v tomto odvolaní, postupovali v rozpore s § 9 a nasl. zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „správny poriadok“).

Ďalej krajský súd poukázal na to, že správne orgány pochybili aj v tom, že sa nezaoberali odvolaním žalobcu z 26. marca 2008, ktoré žalobca dodatočne podal proti služobnému hodnoteniu, a toto bez ďalšieho ako oneskorene podané zamietli, napriek skutočnosti, že podľa § 60 správneho poriadku bolo ich povinnosťou zisťovať, či toto podanie neodôvodňuje obnovu konania, alebo zmenu, resp. zrušenie rozhodnutia mimo odvolacieho konania.

Na záver krajský súd poukázal na to, že podľa § 250d ods. 1 OSP si vyžiadala od žalovaného úplný administratívny spis, v ktorom sa však nenachádza originál personálneho rozkazu č. 2481 o prepustení žalobcu zo služobného pomeru.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalovaný a žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne. Poukázal na to, že závery krajského súdu nemajú oporu v platnej právnej úprave, nakoľko zákon o štátnej službe vojakov je voči správnenému poriadku osobitným zákonom a náležitosti ako aj postup pri podaní odvolania voči služobnému hodnoteniu upravuje v § 42 ods. 2 a 3. Tento postup podľa jeho názoru žalobca nedodrжал, a preto jeho odvolanie na zadnej strane služobného hodnotenia nemôže byť považované za odvolanie a odvolanie z 26. marca 2008 bolo potrebné ako oneskorene podané zamietnuť, nakoľko lehota na podanie odvolania uplynula 20. februára 2008.

Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia

pojednávania podľa § 250ja ods.2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods.1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné vyhovieť. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 27. januára 2010 podľa § 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

Podľa § 42 ods. 1 zákona o štátnej službe vojakov so služobným hodnotením hodnotiteľ preukázateľne oboznámi profesionálneho vojaka najneskôr do siedmich dní odo dňa spracovania služobného hodnotenia.

Podľa ods. 2 proti služobnému hodnoteniu môže profesionálny vojak podať písomné odvolanie do siedmich dní odo dňa oboznámenia sa so služobným hodnotením. Ak profesionálny vojak odmietne potvrdiť oboznámenie sa so služobným hodnotením, hodnotiteľ urobí o tom záznam do služobného hodnotenia; vykonanie záznamu má účinky oboznámenia.

Podľa ods. 3 odvolanie proti služobnému hodnoteniu profesionálny vojak podáva hodnotiteľovi.

Podľa ods. 4 podanie odvolania má odkladný účinok.

Podľa ods. 5 hodnotiteľ môže odvolaniu vyhovieť sám. Ak odvolaniu do siedmich dní odo dňa prevzatia odvolania v celom rozsahu nevyhovie, predloží odvolanie spolu so služobným hodnotením a písomným odôvodnením svojho stanoviska k odvolaniu na prerokovanie odvolaciemu orgánu.

Podľa § 70 ods. 1 písm. e) služobný pomer profesionálneho vojaka sa skončí prepustením, ak podľa platného služobného hodnotenia je hodnotený ako nespôsobilý vykonávať štátnu službu.

Z administratívneho spisu vyplýva, že dôvodom prepustenia žalobcu zo služobného pomeru rozhodnutím žalovaného č. ŠbPeM-17-208/2008 zo dňa 3. septembra 2008, ktorým potvrdil personálny rozkaz riaditeľa Personálneho úradu č. 2481 zo dňa 6. mája 2008 bola jeho nespôsobilosť vykonávať štátnu službu.

Táto nespôsobilosť bola zistená na základe služobného hodnotenia vypracovaného hodnotiteľkou por. Ing. L. Č. dňa 11. februára 2008, s ktorým bol žalobca oboznámený 13. februára 2008, a v ten istý deň na zadnú stranu tohto hodnotenia vlastnou rukou napísal cit.: "Nesúhlasím s osobným hodnotením pre zaujatosť veliteľky čaty por. Č."

Odvolací súd súhlasí s právnym názorom vysloveným v napadnutom rozsudku krajského súdu, že tento nesúhlas s hodnotením nemožno považovať za nič iné ako odvolanie proti služobnému hodnoteniu, a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa dopĺňa, že bolo povinnosťou hodnotiteľky sa s touto námietkou vypořiadat', prípadne vyzvať žalobcu na jej doplnenie a postupovať v súlade s § 42 ods. 5 zákona o štátnej službe vojakov.

Námietky žalovaného, že takto podané odvolanie nemožno považovať za odvolanie podľa § 42 ods. 2 zákona o štátnej službe vojakov, nakoľko nebolo podané písomne a adresované hodnotiteľovi, nezodpovedajú skutočnosti.

Zo spisového materiálu je zrejmé, že služobné hodnotenie vypracovala hodnotiteľka, ktorej zaujatosť žalobca namietal písomne, po oboznámení sa s obsahom hodnotenia.

Žalobcovi ako účastníkovi správneho konania nemôže byť na ujmu skutočnosť, že so služobným hodnotením bol oboznámený iným pracovníkom žalobcu než hodnotiteľkou (takýto postup bol v priamom rozpore s § 42 ods. 1 zákona o štátnej službe vojakov), a preto podľa názoru žalovaného jeho odvolanie napísané na zadnej strane služobného hodnotenia nebolo podané hodnotiteľke v rozpore s § 42 ods. 3 zákona o štátnej službe vojakov.

Už samotné toto pochybenie môže mať za následok nezákonnosť rozhodnutia žalovaného, nakoľko postup podľa § 70 ods. 1 písm. e) zákona o štátnej službe vojakov predpokladá existenciu platného služobného hodnotenia, za ktoré nemožno považovať služobné hodnotenie, ktoré bolo napadnuté odvolaním, o ktorom nebolo v správnom konaní rozhodnuté.

Na tomto mieste odvolací súd pripomína, že v zmysle ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky dôvody, na ktorých môžu navrhovatelia založiť svoj návrh na súdny prieskum rozhodnutí správnych orgánov, sú okrem iných aj procesné pochybenia, ktoré sa týkajú takých chýb, ako je nevykonanie príslušných procesných postupov.

Keďže dôvodom na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru bola jeho nespôsobilosť vykonávať štátnu službu profesionálneho vojaka, ktorá nebola preukázaná platným služobným hodnotením, postupoval krajský súd správne, keď rozhodnutie žalovaného ako aj správneho orgánu prvého stupňa ako nezákonné zrušil.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu, postupu a rozhodnutia

krajského súdu odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd dostatočne podrobne a presne zistil skutkový stav a vypořiadal sa so všetkými námietkami žalobcu aj žalovaného.

Skutočnosti, ktorými žalovaný v odvolaní spochybňuje predmetné rozhodnutie krajského súdu neboli zistené v odvolacom konaní. Tieto boli totožné s námietkami, ktoré žalovaný namietal už v prvostupňovom konaní a s ktorými sa krajský súd náležite vypořiadal.

Z uvedených dôvodov, s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu, Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalovaného nevyhovел a rozsudok Krajského súdu v Trenčine, s ktorým sa stotožnil v celom rozsahu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP. Účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko žalovaný v konaní nebol úspešný a žalobcovi žiadne trovy nevznikli.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 27. januára 2010

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová